

Neiemestās vēstules

Tirgū nespēju es dzesēt slāpes,
Iešu trubā izkliegt sāpes,
Žēlošanas stāsta beigas,
Izlasīšu grāmatā bez steigas

Nāksies vien aizstaigāt un aplūkot visu reāli!

Kad es jūtos tā kā Kubā,
Eju iebļaut sāpi trubā

Jā, tās ir patīkamas ziņas

Neej sāpi iebļaut trubā,
Izgul sāpi siena gubā,
Gulēt paņem līdzī skuķi,
Samīļo un dāvā puķi.

Vot, vot!

Grāmatas par ķieģeļiem kļūst,
Nezina vairs kur tās grūst,
Tagad viņas sienā pūst,
Saules staros arī žūst.

Kaut kāds stulbums.

Pilsētā ir Raudu mūris,
Otrās dzīves vēl viens stūris,
Ja tev sirds no sāpēm lūst,
Vari vecā trubā pūst.

Iekliedz trubā savu sāpi,
Tikai sāpi trubā trāpi!

Domāju es katru dienu,
Kāpēc es šai sienā lienu,
Nesaprotu tikai vienu,
Kāpēc sienā nebāž sienu?

Vot, vot!

Tie, kas sūdzēties sāk,
Uz Akmeņielu aši nāk,
Trubā pūst gan visi māc,
Tikai dažiem nesanāk

Vot, vot!

Grāmatiņas lietū mirkst,
Circenīši trubā čirkst.

Ko var tik stulbu izdomāt!

Vot, vot!